

Добре. — Завчашъ го намѣрва, тате, челѣкъ съ умя си. То е: да та пази господь отъ сѣко зло; животъ и здраве да имаме, — ты, майка ни и ный, дѣцата ви; имотатъ да наспори и твоите пріятели и побратими да поживи.

Г. Раданъ. — Че каквото сега каза искашь ли тѣй да бѫде?

Добре. — Какъ ще, тате, да нещѫ, отъ сѣ сърце искамъ.

Г. Раданъ. — Тогасъ немашь потрѣба никой да та учи, твоето честитене е свършено.

Добре. — Азъ немислехъ, че съмъ толкоз ученъ, но то вынѣги тѣй са случва, кога ма малко поучишь. Накарвашь ма да намѣрвамъ въ главата си работы, за които никога презъ умъ не ми минува, че ги знамъ. Ей ма сега готовъ да честитя нова година на цѣлъ свѣтъ. Сѣкиму ще искамъ таквyz добрины, каквыто на тебѣ.

Г. Раданъ. — Наистина, прилича на много хора тѣй да честитишъ нова година, но трѣба да отмахвашь, или да претуряшь по нѣкоя дума, споредъ челѣка, когото ще поздравявашъ.

Добре. — Осѣщамъ са какво искашъ да ми кажешъ. Но самичъкъ немогѫ отчети кому по колко и по какво трѣба да преправямъ,